

però, oh miseries humanes!, se celebra la carrera, i a la volta 47 es retira en Prat.

El públic, molt justificadament, protestà de la comedia den Prat, provocant una alteració d'ordre amb la corresponent intervenció de la guardia civil.

Nosaltres, tant o més indignats que'l públic donostiarra, no hi creiem ni hi podem creure en la vergonyosa derrota den Prat.

Fent honor a les seves condicions deportives, direm que no li falten forces per a vèncer. Més aviat creurem que li manquen condicions econòmiques. A cada hu lo que sigui seu.

Aplaçament

El campionat del món, que devia celebrar-se a l'Havana entre en Jack Johnson i en Villar, s'ha aplaçat fins al dia 5 del vinent mes.

Aviat semblarà el match *Franch-Hocd-Pomés*, que's va aplaçant de dia en dia!

Boxa

CARNET D'ART

Un èxit municipal

Permetin-me els llegidors, siguin els que siguin, afins o adversaris de les idees polítiques que encarna L'AVENÇADA, que, des d'aquest modestíssim lloc, refugi del sentiment i del romanticisme, oasis de pau i d'harmonia arrecerat i placèvol, distanciat de totes les passions que no interessin a les pures manifestacions de l'Art i l'esperit; fent-me emissari entusiasta del agraiment del nostre poble, senyali avui amb goig immens i amb tota la importància merescuda, un èxit positiu per a la cultura ciutadana, tant necessitada d'altruisme i de sincers i intel·ligents conreadors.

Em refereixo a les mai prou considerades Escoles Municipals d'Arts i Oficis, amparades i sostingudes per la corporació municipal. I ens referim, per ser-nos més coneguda, expressament a l'Escola d'Arts del districte desè, actualment instal·lada en el carrer del Bogatell, de Sant Martí, la qual, mercès a les circumstàncies especialíssimes que han esdevingut, per a ella, afortunades, representa més completament l'esforç realitzat per alguns regidors honorables en profit de tant lloables i generoses aspiracions.

Mes ara em toca parlar perquè puga continuar el camí d'aquestes ratlles sense entrebancar-me amb els propis migrats mèrits professionals i la modesta taula d'una secretària. No: no és la ploma que firma una nòmina ni la meua sola veu afònica les que tradueixen aquestes ratlles de justícia; és la veu d'una fonda gratitud popular, la dels tres-cents trenta deixebles matriculats, la veu d'un extens districte, la de tot un poble conscient, assedegat de cultura.

L'història és llarga: una *odissea*. Una complicada gestació municipal. Malgrat la pròpia intervenció, no seré jo qui la canti ni tampoc qui la comenti. N'hi ha prou amb dir que, aprofitant les abandonades i tristes parets mestres d'un casal que en mal-hora s'havia projectat per alberg municipal, un actiu regidor, el senyor Cararach, allavors tinent d'alcalde, junt amb altres companys seus en aquell consistori, va tenir el goig de conquerir el superb edifici que des de fa poc ocupa l'antiga institució d'ensenyança popular fundada abans de l'agregació per l'ajuntament del poble de Sant Martí de Provençals.

En aquesta escola s'hi estudiaven els dos cursos de dibuix linial, dibuix artístic aplicat i

nocions de perspectiva, excursions d'estudi del natural en dies festius, dibuix, pintura i tasques decoratives per a la dona, aritmètica, geometria, francès, àlgebra i trigonometria, física, aplicacions del calor i la electricitat, mecànica industrial, tintoreria, construccions industrials i alçament de plànols.

En conjunt, 15 assignatures.

El material fixe i d'ensenyança, aixís com l'adquirit per al Museu de l'establiment, és immillorable, degut a l'actuació generosa dels darrers ajuntaments. L'enllumenació és apropiada i esplèndida; hi ha també la de gas per a calefacció de materies i utilitats d'estudis especials.

Les classes tècnic-artístiques compten amb ombracles per a la copia de flors del natural i secció especial complementària per a l'estudi del natural del model viu. El personal facultatiu consta sols de sis professors numeraris i dos d'auxiliars. El subaltern és d'un conserge i un moço.

Amb l'edifici nou s'han doblat els alumnes; en aquest curs arriben a prop de 330; no n'hi caben més. Es per això que'l senyor Cararach es proposa aconseguir de l'ajuntament l'aprovació d'una quantitat determinada per a aixecar un pis que permeti l'ampliació d'ensenyances, entre les que convenen la de teoria dels teixits i la de tall i confeccions per a la dona.

A l'actuació de millorament i modernització d'aquesta escola hi han contribuït molts dels regidors que, despullant-se de les filiacions polítiques, reunits en amorosa i harmònica unitat de sentiments, han respost a les iniciatives, necessitats i desitjos dels professors i alumnes identificats invariablement amb les orientacions progressives de l'escola. A la llista del deutes d'agraïment hi consten avui d'una manera especial els noms dels senyors Juncal, Vidal i Valls, Lasarte, Nolla, Dessy i Puig i Alfonso, i altra vegada, amb les fermes i renovades activitats del reelegit senyor Cararach, indiscutible iniciador i pare amantíssim d'aquesta escola.

A ell i a tots, indistintament, i per a enlairar aquest èxit educatiu, que és joia per Barcelona, m'aprofito des d'aquest reducte espiritual de pau, d'imparcialitat i de justícia que'm concedeix el meu *Carnet d'art* a L'AVENÇADA, per a deixar apuntada la gratitud del professorat i deixebles d'aquesta Escola d'Arts.

JOAN LLOPART

En Gabriel Alomar i L'AVENÇADA

Nostre il·lustre amic en Gabriel Alomar ens ha escrit autoritzant-nos per a afegir el seu nom gloriós en la llista de col·laboradors de L'AVENÇADA, anunciant-nos, al mateix temps, i per a quan les seves moltes ocupacions ho permetin, l'envi d'un article original que honorarà les nostres columnes.

Ens sentim enorgullits de l'atenció que amb nosaltres ha tingut l'Alomar, cosa que esperàvem d'ell, puix sab que l'estimem molt i que'l considerem una de les primeres figures del moviment lliberal del nostre poble, contra el qual la genteta reaccionària, des del *Brusi* i el *Correo Catalán* a en Carner en *La Veu de Catalunya*, han descarregat les seves ires.

Esperem amb ansia l'article de l'admirat amic, que de segur nostres llegidors llegiran amb fruïció.

I, per endavant, mercès.

FLESTOMIES

Els «Individualistes», els «Guerrillers», els «Despitats» y els «Preterits»

Tot l'enrenou mogut al voltant de l'adopció o no adopció pels Jocs Florals de Barcelona de les anomenades *normes de l'Institut d'Estudis Catalans*, que'l Consistori ja havia adoptat en virtut d'una proposició-sorpresa votada en la reunió del Cos d'Adjunts de l'any 1913, ve promogut per la presentació, en ús del seu perfecte dret, per part de dos senyors adjunts, de la següent proposició, que devia discutir-se en sessió extraordinària — que acabà com el rosari de l'Aurora — el dia de la Mare de Deu de març:

Els infrascrits proposen als senyors adjunts l'aprovació del següent acord:

«Queda a discreció del Concell Directiu dels Jocs Florals l'aplicació dels sistemes ortogràfics i formes gramaticals que cregui més convenients en ses publicacions, però respectant sempre lo usat per cada autor en sa composició premiada al publicar el volum anyal de nostra poètica festa.—Barcelona, 31 d'octubre de 1914.—Eduard Girbal Jaume.—M. Rocamora.»

Aquesta proposició, que tendeix a restablir l'anterior estat de coses, en materia ortogràfica, en el si dels Jocs Florals, ha tingut la seva explicació i ampliació, i ha rebut el més protector dels avals amb la presentació d'aquesta altra:

«AL CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA:

«Los infrascrits, premiats en els Jochs Florals de Barcelona o Mantenedors que n'han sigut, demanen a l'honorable Còs d'Adjunts que acordi deixar en llibertat a tots los escriptors per que contribuixin a les tasques de la venerable Institució segons lo saber y entendre de cada hu, fins que vinga ab lo temps y ab la major espontaneïtat, portada per la maduresa y el concurs de tots, la unificació ortogràfica de la nostra llengua.

«Així com los infrascrits no aspiren a imposar la seva manera d'escriure als Jochs Florals de Barcelona, esperen, refiats en les tradicions de llibertat y germanor del nostre poble, que serà atesa per l'honorable Còs d'Adjunts la seva demanda de mutual respecte, única manera d'arribar a una veritable unió.

«Barcelona, 1 de març de 1915.

«Jaume Collell; Angel Guimerà; Josep Franquesa y Gomis; Ramón Picó y Campamar; Joaquim Riera i Bertràn; Jacinto Torres y Reyetó; Josep Martí y Folguera; Francesch Mateu; Guillem A. Tell y Lafont; Miquel Costa y Llobera; Artur Masriera; Apeles Mestres; Joan M. Guasch; Llorenç Riber i Campins; Eduard Girbal Jaume; Manel Folch y Torres; Dolors Monserdà de Macià; Carme Karr; Víctor Català; Joan P. Permanyer; Joseph Pin y Soler; Josep M. Roca; Joan Manel Casademunt; Oriol Martí y Ballès; Antoni d'Espona y de Nuix; Eusebi Güell; Lluís Millet; Frederich Rahola; Lluís Domènech y Montaner; Ernest Moliné y Brasés; Narcís Oller; Bonaventura Bassegoda; Conrat Roure; Manel Rocamora; Francesc Bartrina; Joaquim Cabot y Rovira; Lluís Via; Víctor Brossa y Sangermàn; Carles Pirozzini; Enrich de Fuentes; Claudi Planas y Font; Pelegrí Casades; Joseph Saderra; Pau Font de Rubinat; Antòni Busquets y Punset; Joseph Alemany y Borràs; Ferràn de Querol; Ramón E. Bassegoda; Sebastià Trullol y Plana; Miquel Ro-